

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: 1V/215 - 2/2024		
Érkezett: 2024 MÁRC 07.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda: ju

Alulírott

alperes, az A/1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, a **Dr. Vida Mariann Ügyvédi Iroda** (eljáró ügyvéd: Dr. Vida Mariann,

pu) útján

felperes által indított, a Szegedi Járásbíróság előtt elött 14.P.21.389/2018. szám alatt folytatott, jogerős ítélettel lezárt per vonatkozásában benyújtott perújítás megengedhetőségének felülvizsgálata Kúria által történő elutasítása (Pfv. II. 21.111/2023/2) vonatkozásában benyújtott **IV/2015-1/2024** ügyszámú alkotmányjogi panaszom elbírálása során történt felhívásra a megadott határidőn (30 nap) belül az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

A. A beadvány elkésettsége vonatkozásában

Az Alkotmánybíróság a 2024. január 26. napján kelt tájékoztató levelében (Tájékoztató levél) kiemelte, hogy meglátása szerint az alkotmányjogi panaszt 2024. január 15. napján elkésetten, a 60. nap helyett a 61. napon terjesztettem elő. Álláspontom szerint a beadványom nem késett el, azt a jogszabályban meghatározott 60 napos határidő megtartásával nyújtottam be a bíróság részére.

A Tájékoztató levélben maga az Alkotmánybíróság hivatkozik arra, hogy a vitatott döntést a korábbi jogi képviselő 2023. november 14. napján vette kézhez.

A bírósági határidők tekintetében általános szabályként érvényesül, hogy a határidő az arra okot adó körülmény bekövetkezésének napját követő napon indul, jelen esetben tehát a vitatott döntés átvételét követő napon, 2023. november 15. napján. Ehhez képest bizonyos esetekben, kivételes jogszabályi rendelkezés esetén érvényesülhet az a lehetőség, hogy a határidő nem az átvételt követő napon, hanem már az átvétel napján megkezdődik. Ebben az esetben azonban olyan rendelkezést sem az irányadó polgári perrendtartásról szóló törvényben, sem az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényben (a továbbiakban: Abtv.) nem találtunk,

amely azt mondta volna ki, hogy a 60 napos határidő a vitatott döntés kézhezvételének napján megkezdődött volna. Ez arra enged következtetni, hogy a határidő első napja az átvételt követő nap, azaz 2023. november 15. napja volt. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések értelmében pedig abban az esetben, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra (2024. január 13. szombat) esik, úgy a határidő az azt követő első napon telik le, jelen esetben 2024. január 15. napján (hétfő). Figyelemmel arra, hogy az alkotmányjogi panaszt ezen a napon terjesztettük elő, a határidő semmilyen esetben sem telhetett le ezt megelőző napon (szombaton vagy vasárnap). Ezt támasztja alá az Alkotmánybíróság hivatalos weboldalan <https://alkotmanybirosag.hu/gyakori-kerdesek-es-valaszok/> található "gyakran ismételt kérdések" fül alatti azon tájékoztató is, miszerint az alkotmányjogi panaszok benyújtására irányadó 60 napos határidő a vitatott döntés átvételének napját követő napon kezdődik, munkaszüneti nap esetén pedig az azt követő munkanapon telik le.

Az Alkotmánybíróság érvelése egyebekben további ok miatt is aggályos lehet. A bíróság hivatalos weboldalan nyilvántartja azokat az ügynevezett üzemzavarral érintett napokat, melyek esetén technikai vagy egyéb okokból a bíróság részére címzett beadványok beküldése problémába ütközhet. Ilyenkor, ha a határidő üzemzavarral érintett napon telik le, akkor sem tekinthető elmulasztottnak, hiszen a beküldés technikai probléma miatt megghiúsulhat. 2024. január 15. napja üzemzavarral érintett nap volt, ekként még 2024. január 16. napján is joghatályosan előterjeszthető lett volna az alkotmányjogi panaszom. Az üzemzavar naptár az alábbi linken érhető el a január havi fül alatt: <https://birosag.hu/uzemzavarnaptar/month>

A fent leírtakra tekintettel téves az Alkotmánybíróság határidő elmulasztására vonatkozó Tájékoztató levélben leírt jogi állásfoglalása és ennek okán nem terjeszték elő igazolási kérelmet, hiszen határidőt nem mulasztottam, ekként a T. Alkotmánybíróság által megadott 30 napos határidőben a felhívásnak a jelen pontban leírtakkal teszek eleget, igazolva a határidő megtartottságát.

B. A beadvány érdeme vonatkozásában

A Tájékoztató levél felhívja a figyelmet arra, hogy „az indítvány nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntések az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sértik.”

Az Abtv. 55. § (3) bekezdésére hivatkozással a jelzett hiányosságokra tekintettel az Alkotmánybíróság lehetőséget biztosított az indítványom kiegészítésére. A felhívás alapján a hiánypótlásnak az eredeti indítvány kiegészítésével, azzal egységes szerkezetben teszek eleget, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

is elismerten az életközösségünk megszakadt a kereset benyújtását, tehát 2000. évet megelőzően.

Korábban, még az életközösségünk alatt megállapodtunk a feleségemmel a vagyoni kérdésekben, így abban a tudatban voltam, hogy nincs vagyoni jogi igényem a válásunk, a házassági vagyoni közösség megszűnése vonatkozásában. A megállapodásunk alapján külön gazdálkodtunk, és a megállapodást követően az életközösség alatti ingatlan szerzéseink is különvagyoni szerzések voltak, az ingatlanok tulajdonjoga ennek megfelelően került bejegyzésre az ingatlannyilvántartásba.

1.1.2. A perújítások

A volt feleségem kihasználta a jóhiszeműségemet és jogi járatlanságomat, így a bontóperi ítélet jogerőssé válását követő 9 hónap elteltével megindította a házassági közös vagyon megosztása iránti pert, amely eljárás a Fővárosi Törvényszék előtt 31.P.23.437/2019 számon folyt (a továbbiakban: Vagyoni jogi per). Ezen eljárás során szereztem csak tudomást arról, hogy az életközösség megszűnésének időpontja milyen jogi relevanciával bír a vagyonmegosztás során.

A tévedésem felismerését követően a jogerős ítélet vonatkozásában perújítási kérelemmel éltem 2021. 09. 21. napján, mely kérelmemet a Szegedi Járásbíróság 9.P.21.740/2021/10 számú végzésével elutasított, mint elkésett kérelmet.

A Vagyoni jogi perben eljáró bíróság nem fogadta el az életközösség tényleges megszűnésére vonatkozó előadásomat. A 2022. január 31. napján tartott ítélethirdetéskor vált bizonyossá számomra, hogy az általam az életközösség fennállása, annak megszakadására vonatkozóan előadott tényeket, benyújtott bizonyítékokat az eljáró bíróság nem vette (nem vehette) figyelembe a vagyonmegosztás során a vagyoni közösség fennállásának idejére vonatkozóan.

A folyamatban lévő Vagyoni jogi per során újabb tények jutottak tudomásomra, amelyek alkalmasak voltak annak bizonyítására, hogy az életközösségünk, és így a vagyoni közösségünk a bontóperi ítéletben meghatározott időpontot megelőzően megszűnt. E tényekre tekintettel a jogerős bontóperi ítélet vonatkozásában újabb perújítási kérelemmel éltem (2022. július 4.), amelyben a házassági bontóperben hozott ítélet hatályon kívül helyezését, új határozat hozatalát kértem oly módon, a bíróság állapítsa meg, hogy a házastársi életközösségünk már 1992. év elején megszűnt. (Az időpontot 1992. február 1. napján jelölöm meg.)

Az újabb perújítási kérelmemet is elutasította a Szegedi Járásbíróság 9.P.21.225/2022/13. számú végzésével, mivel elkésettnek minősítette. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az életközösség megszakadásnak időpontja vonatkozásában alapperben lett volna lehetőségem kérni a megállapított tényállást cáfoló állításaim vizsgálatát, továbbá nem jelöltem meg megfelelő perújítási okot, így olyan új tény, bizonyítékot, amelyet a bíróság nem bíralt el és az rám kedvezőbb határozatot eredményezett volna. Azt a hivatkozásomat, hogy az életközösségünk 1992. évi megszakadását új tényként jelöltem meg, nem fogadta el, utalva arra, hogy az alapügyben azt nem tettem vitássá, hogy az életközösségünk 2017. október 15. napjáig állt fenn. Ebből következően álláspontja szerint a korábban elismert tény utóbb vitássá nem tehető, erre nincs eljárásjogi lehetőség.

Véleményem szerint a bíróság több ponton is hibásan járt el. Egyrészt nem vette figyelembe a jogi ismeretek hiányára visszavezethető tévedésemet, ami a megfelelő jogszabály által előírt bírói tájékoztatás mellett elkerülhető lett volna, másrészt tévedett a bíróság az elkésettség vonatkozásában is. A perújításra számos körülmény adott okot, ezeket a bíróság nem vizsgálta teljeskörűen. Pl. a garázs eladásról, mint új bizonyítékról való tudomásszerzés vonatkozásában a T. Bíróság a 9.P.21.225/2022/13. számú végzésében iratellenesen és nyilvánvalóan tévesen állapítja meg annak időpontját (5. oldal), így tévesen alapozza e téves dátumra a kérelmem elkésettségét is.

„Ezzel egyidejűleg arra is hivatkozott, hogy a perújított felperes 31.P. 23.437/2019. számú, 2019. november 29. napján kelt vagyonmegosztási per során csatolt adásvételi szerződésből szerzett tudomást a [REDAKT] hrsz. [REDAKT] számú garázsértékesítéséről. Ezen okiratot 2021. december 2. napján jutott tudomására. Erre figyelemmel a bíróság nem találta elfogadhatónak a fent megjelölt 2022. január 21. napi tudomást szerzési időpontot, tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt a felek közötti házastársi vagyonmegosztási per már jóval korábban megindult, maga a perújító alperes hivatkozott arra, hogy a hivatkozott iratot 2021. december 2. napján vette kézhez. Erre figyelemmel a 2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról (továbbiakban Pp.) 148. (2) bekezdésére is figyelemmel az 2022. június 2. napján letelt, így a 2022. július 4. napján előterjesztett perújítási kérelem a Pp. 395. (I) bekezdése szerint elkésett.”

A valóságban a Vagyonmegosztási perben egy igazoltan 2021. december 5. napján kézhez vett felperesi észrevétel zárójeles megjegyzése tett említést garázs eladásról, a konkrétumok (a garázs, és az eladás időpontja) megjelölése nélkül. A bíróság állításával ellentétben a felperes nem csatolt adásvételi szerződést, legalábbis a bíróság ilyet nem küldött meg a számomra. Egy garázs eladásáról szóló közlés nyilvánvalóan nem volt alkalmas bizonyíték a perújításra, ezért be kellett szereztem a vonatkozó iratokat. Vélhetően a T. Bíróság nem foglalkozott volna egy olyan közléssel, amely szerint úgy tudom, hogy valamikor eladott valamilyen garázst a felperes. A nevezett garázs eladását bizonyító [REDAKT] nyilatkozat igazoltan 2022. szeptember 1. napján került kézbesítésre számomra, erre tekintettel azt a 2022. szeptember 27. napján terjesztettem elő a T. Bíróság számára. Így ezen új, korábbi vagyonmegosztási megállapodás alátámasztására szolgáló bizonyíték alapján a törvényes határidőn belül került a perújítás során előterjesztésre. A T. Bíróság elkésettségre hivatkozása tehát alaptalan. Itt jelzem, hogy az elutasító végzésben foglaltaktól eltérően 2022. január 31. napját jelöltem meg az életközösség megszűnéséhez fűződő vagyoni joghatás fennálltáról történő tudomásszerzés dátumaként, e napon volt ugyanis a vagyoni jog perben ítélethirdetés. A garázs eladásról szóló Bíróság által megjelölt időpont (2019. november 29.) nyilvánvalóan téves, mivel a nevezett per keresetlevele 2019. december 23-án érkezett meg a Fővárosi Törvényszékre.

A T. Bíróság a fentiekben jelzett elkésettségre hivatkozással nem vizsgálta a további tényelőadásaimat, bizonyítékaimat. Ilyen volt korábbi élettársam [REDAKT] nyilatkozata, akivel közös gyermekünk született 2001-ben, [REDAKT] nyilatkozata, és jelenlegi élettársam [REDAKT] közjegyző előtt tett nyilatkozata, és a 2022. január 5. napján a Fővárosi Törvényszéken tett tanúvallomása. Mivel ezen bizonyítékok önállóan is alkalmas alapot adnak a perújítás kezdeményezésére, így ezeket a fentiekben részletezett garázs eladástól egyenként

elkülönítve kellett volna a T. Bíróságnak vizsgálnia. Ezen új bizonyítékokra alapozva is megállapítható, hogy a törvényes határidőn belül került benyújtásra a perújítási kérelmem. A fenti állításaimat, bizonyítékaimat a T. Bíróság nem vizsgálta, amellyel álláspontom megsértette vonatkozó eljárási szabályokat (Pp. 341. § (1) bekezdése) és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó követelményét.

A perújítási kérelmemben foglaltakhoz a T. Bíróság kötve van, az abban foglaltak vonatkozásban indokolt döntést kellett volna hoznia, ezzel azonban adós maradt.

A perújítás során is jogi képviselő nélkül jártam el, a bíróság a Pp. 111. §-a szerint kioktatási kötelezettségének ebben az eljárásban sem tett eleget.

A perújítást elutasító végzés ellen fellebbeztem, a másodfokú eljárásban a Szegedi Törvényszék 2023.08.15. napján kelt 5.Pkf.20.283/2023/2. számú végzésével (amelyet 2023. 08. 23-án kaptam meg) alaptalannak minősítette a fellebbezésemet, és helyben hagyta az elsőfokú bíróság döntését. A másodfokon eljáró bíróság sem bírálta el az általam jelzett elkésettséget cáfoló nyilvánvaló tévedést a dátum tekintetében. Nem képezheti vita tárgyát, hogy nem csatolhatott a felperes adásvételi szerződést 2019. december 23-a előtt, mivel ezen a napon érkezett meg a keresetlevél a Fővárosi Törvényszékre.

A fellebbezés során sem indokolta a másodfokon eljáró bíróság a bizonyítékok mellőzésének okát, és az elutasítás alapjául megjelölt határidő mulasztás vonatkozásában általam előadottak figyelmen kívül hagyását. Hivatkozok a Kúria 1/2019.számú Polgári jogegységi határozatára, annak IV. és V. pontjára. E jogegységi határozat szerint a bíróság eljárása akkor felel meg az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési követelménynek, ha a bíróság a fellebbező fél által előadott kérelmet a tartalma szerint, a fellebbezés előterjesztésével elérni kívánt célnak megfelelően veszi figyelembe (Pp. 110. § (3) bekezdés). Ezt a követelményt azonban álláspontom szerint a másodfokú bíróság megsértette.

1.1.3. Felülvizsgálati eljárás

Az elutasítást követően a Kúriánál felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztettem elő a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.283/2023/2. végzése ellen, mely kérelmemet a Kúria 2023.11.07. napján kelt Pfv. II. 21.111/2023/2 sz. végzésével visszautasított (a továbbiakban: Visszautasító végzés), amely végzést 2023.11.14. napján vett át a jogi képviselőm.

A Visszautasító végzés ellen felülvizsgálatnak helye nincs. Az indokolásban a Kúria kifejtette, hogy a polgári perrendtartásról szóló törvény értelmében jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen van helye felülvizsgálatnak, a Kúria álláspontja szerint azonban a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott jogerős végzés nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek, eképpen annak visszautasításáról kellett döntenie.

Az Abtv. 27. § a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján Alaptörvény ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát

sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Álláspontom szerint Alaptörvény ellenes, az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogomat sérti, hogy nincs lehetőségem az ügyem érdemében született nyilvánvalóan hibás tényállás alapján hozott döntés korrekcióját kérni perújítás útján. A határidőben benyújtott perújítási kérelmemet a T. Bíróság elutasította. Az elutasítás során a T. Bíróság nem vette figyelembe az előadásaimat, az általam felhozott körülmények közül csak egyet vizsgált, a garázs eladást, azt is iratellenes dátummal.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jogerős ítélet vonatkozásában perújítási kérelemmel éltem 2021. 09. 21. napján, mely kérelmemet a Szegedi Járásbíróság 9.P.21.740/2021/10 számú végzésével elutasított, mint elkésett kérelmet.

A jogerős ítélet vonatkozásában újabb perújítási kérelemmel éltem 2022. július 4. napján, amelyben a házassági bontóperben hozott ítélet hatályon kívül helyezését, új határozat hozatalát kértem oly módon, a bíróság állapítsa meg, hogy a házastársi életközösségünk [REDACTED] [REDACTED] 1992. év elején megszűnt. A perújítási kérelmemet a Szegedi Járásbíróság 9.P.21.225/2022/13. számú végzésével elutasította. A végzés ellen fellebbeztem, a másodfokú eljárásban a Szegedi Törvényszék 2023.08.15. napján kelt 5.Pkf.20.283/2023/2. számú végzésével helyben hagyta az elsőfokú bíróság döntését.

Az elutasítást követően a Kúriánál felülvizsgálat iránti, valamint felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztettem elő a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.283/2023/2. végzése ellen, mely kérelmemet a Kúria 2023.11.07. napján kelt Pfv. II. 21.111/2023/2 sz. végzésével visszautasított. A végzés ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Jelenleg nincs ezügyben felülvizsgálati eljárás folyamatban.

A Tájékoztató Levél rögzíti, hogy a Szegedi Járásbíróság bontóperben meghozott 14.P.20.389/2018/8. számú ítélete 2019. március 19-én, fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, így a panaszom nem felel meg az Abtv. 27.§-a szerinti, a jogorvoslat kimerítésére vonatkozó feltételnek, így alkotmányjogi panasz benyújtásának ezen bírósági döntés ellen nincsen helye.

Az Abtv. 27. §-a két együttes feltételt állít az alkotmányjogi panasz esetében:

- „a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

A nevezett ítélet esetében rendkívüli jogorvoslattal, perújítással éltem. A perújítási kérelmem elutasítása miatt újabb rendkívüli jogorvoslattal, felülvizsgálattal éltem. Az Abtv. nem szűkíti a jogorvoslatok körét a rendes jogorvoslatokra, így azt nem is lehet ilyen módon értelmezni.

A fentiek alapján álláspontom szerint az alkotmányjogi panaszom elbírálására lehetőség van akkor is, ha az elsőfokú, házasságot felbontó ítélet ellen nem éltem fellebbezéssel.

Mint ahogyan arra a beadványomban több ízben is részletesen kitérek, jogi ismereteim és a felperes jogvégeztsége okán tulajdonképpen fennállt információs aszimmetria miatt sem az elsőfokú peres eljárás során, sem pedig azt követően nem voltam annak tudatában, hogy fellebbezésre okot adó körülmény áll fenn, nevezetesen, hogy az életközösség kezdő és befejező időpontja, mint a vagyoni jogi kérdések szempontjából kardinális kérdéskör, nem a valóságnak megfelelően került megállapításra és rögzítésre az ítéletben. Azonban a rendes jogorvoslatok biztosításának jogpolitikai célja éppen abban rejlik, hogy amennyiben önhibán kívül csupán az elsőfokú ítélet jogerőssé válását követően merülnek fel olyan tények, körülmények, bizonyítékok, melyek elbírálása a félre nézve kedvezőbb ítélet meghozatalát eredményezték volna, akkor is legyen lehetőség arra, hogy rendes jogorvoslat hiányában ezek egy újabb eljárás keretében értékelhetők legyenek és elbírálást nyerjenek.

Véleményem szerint ennek okán semmilyen esetben nem utasítható el az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása iránti kérelmem, hiszen a jelen beadványomban előadott új bizonyítékok, melyek a perújítást megalapozzák, az ítélet jogerőre emelkedését követően merültek fel, ekként tőlem nem is lett volna elvárható, hogy a vitatott döntés ellen fellebbezéssel éljek.

Figyelemmel arra, hogy határidőben perújítás iránti kérelmet terjesztettem elő, továbbá ezt követően felülvizsgálati eljárást is kezdeményeztem, álláspontom szerint eleget tettem az alkotmányjogi panasz befogadhatósága azon követelményének, hogy a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítsem, egyéb jogorvoslati lehetőség pedig nyilvánvalóan már nem állt fenn az alkotmányjogi panaszom benyújtását megelőzően.

A kifejtettek okán meglátásom szerint erre hivatkozással nincs lehetőség az alkotmányjogi panasz elbírálása iránti kérelmem elutasításának.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2023.11.07. napján kelt Pfv. II. 21.111/2023/2 sz. elutasító végzését 2023. november 14. napján vette át jogi képviselőm, az alkotmányjogi panaszomat az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti törvényes határidőn belül nyújtom be, mint ahogyan azt részletesen kifejtettem a jelen beadvány „A”. pontjában.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Érintettségemet a perbeli alperesi pozícióm alapozza meg. A perújítási kérelmem elutasítására vonatkozó felülvizsgálati kérelmem elutasítása alapvető érdekeimet sért, tekintettel arra, hogy a házassági bontóperemben, melyben alperesként vettem részt elmaradt kioktatásom, és a nem tisztázott tényállás alapján megszületett ítéletnek a házassági közös vagyon megosztása során alapvető jelentősége van. A közös vagyonba tartozó vagyonelemek meghatározása során elengedhetetlen az életközösség megszűnése időpontjának valóságnak megfelelő tényszerű megállapítása. Kétséget kizáróan megállapítható, hogy életközösségem [REDACTED] [REDACTED] nem a Szegedi Járásbíróság 14.P.21.389/2018/8 számú ítéletében megállapított időpontban, 2017. október 15. napján szakadt meg.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Hangsúlyozni kívánom, hogy a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésével nem az a célom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a perújítás megengedhetősége tárgyában elfoglalt bírósági álláspontot megváltoztassa, és ezáltal a perújítás megengedhetőségét az eljáró bíróságtól eltérően értékelje, illetve a bíróság jogi álláspontját felülvizsgálja. A jelen alkotmányjogi panaszom előterjesztésével a sérelmezett Kúriai döntés alkotmányossági vizsgálatát kívánom kezdeményezni, ugyanis meglátásom szerint a Kúria alaptörvény-ellenesen járt el akkor, amikor az általa meghatározott indokok alapján a perújítás megengedhetősége tárgyában a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével visszautasító döntést hozott, elzárva engem a jogorvoslathoz való jogom gyakorlásától. Ennek azonban nyilvánvalóan közvetett módon kihatása lehet az életközösségünk befejező időpontjának akár eltérő bírói megállapítására egy esetleges perújítási eljárásban, azonban ismételten hangsúlyozom, hogy a jelen eljárás kezdeményezésével nem célom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság e kérdésben foglaljon jogi álláspontot, ezen eljárásban ugyanis a vitatott döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálatára van lehetőség.

2.1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

a) A **Nemzeti Hitvallás** alaptételként rögzíti, hogy az államnak és a polgárnak közös célja az igazság kiteljesítése.

„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.”

b) Az Alaptörvény **R) cikkelyének (1) bekezdés** rögzíti, hogy az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

c) Az Alaptörvény **R) cikkelyének (2) bekezdése** rögzíti, hogy „az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

Az Alaptörvény fenti rendelkezése értelmében a bíróságok számára is kötelező érvénnyel bír a polgári peres eljárásról szóló törvény.

d) Az Alaptörvény **XXIV. cikkelyének (1) bekezdése** kimondja, hogy: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. „

e) Az Alaptörvény **XXVIII. Cikk (1) bekezdése** kimondja, hogy mindenkinek joga van... valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított tisztességes eljárásban bírálja el a bíróság.

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

f) Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van, hogy jogorvoslattal éljen.

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Álláspontom szerint a fenti jogaim sérültek azzal, hogy perújítási kérelmem elutasításának felülvizsgálatát visszautasította a Kúria. Sérült a Nemzeti Hitvallás hivatkozott alaptétele, amely szerint az államnak és a polgárnak közös érdeke az igazság kiteljesítése. Az eljárási szabályok megsértésével a bíróság megakadályozta az igazság kiteljesítését amikor a perújítási kérelmemet hibás hivatkozással érdemben nem vizsgálta, majd elutasította a felülvizsgálat lehetőségét is.

2.) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van... valamely perben jogait és kötelezettségeit ... a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

A korábban leírt tények alapján álláspontom szerint esetemben alapvetően sérült az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése által meghatározott tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogom, valamint az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése által meghatározott jogorvoslathoz fűződő alapvető jogom.

A felülvizsgálati kérelmem érdemi vizsgálata számomra kedvezőbb döntést (perújítás felülvizsgálata és a perújítás során a nyilvánvalóan valótlan tényállás alapján hozott ítélet módosítása) eredményezett volna, mivel az ismételt perújítás során számos korábban el nem bírált új tény állítottam, korábban el nem bíralt bizonyítékot bocsátottam a bíróság rendelkezésére. A bíróság a perújítás során ezeket nem vizsgálta teljeskörűen, amely mulasztásával megsértette a Pp. előírásait, és így az Alaptörvényt is különös figyelemmel az R Cikkely (2) bekezdésére, amely kimondja, hogy a jogszabályok mindenki számára kötelezőek.

A felülvizsgálati kéresemet visszautasító Kúria döntését azzal támasztotta alá, hogy felhívta a Pp. 406. §-ának (1) bekezdését.

„406. § [A felülvizsgálat alapja és tárgyai]

(1) A jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés (e fejezetben a továbbiakban együtt: ítélet) felülvizsgálatát a Kúriától az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással a fél, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az kérheti, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz.”

Álláspontom szerint a Kúria egyrészt tévesen értelmezte az általa felhívott Pp. 406. § (1) bekezdését, másrészt adós maradt az értelmezés részletes indoklásával is.

2.1. A jogértelmezés körében tett észrevételem

A Kúria értelmezve a fenti jogszabály helyet kifejtette, hogy a Pp. 406. §-a alapján a felülvizsgálati kérelemmel támadható jogerős határozatok köre zárt. A perújítás

megengedhetősége tárgyában meghozott jogerős végzés pedig álláspontja szerint nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek, illetve nem tartozik azon nem érdemi végzések közé sem, amelyek ellen a felülvizsgálatot a Pp. 406. § (2) bekezdése megengedi, ezért ellene a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

Álláspontom szerint a Kúria jogértelmezése nem helytálló, a perújítás megengedhetősége tárgyában a Szegedi Törvényszék 2023.08.15. napján kelt 5.Pkf.20.283/2023/2. számú végzés érdemi döntésnek minősül, ezért felülvizsgálatra alkalmas.

A fenti álláspontom alátámasztására hivatkozok a 3098/2019. (V.17.) AB Határozatra, amely határozat alapján a perújítás tárgyában hozott végzés érdemi döntésnek minősül. A nevezett alkotmánybíróági döntés kimondja, hogy a bírósági eljárást befejező végzések az eljárás egészére, mint folyamatra hatnak ki, annak befejezését eredményezik, mint például a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító, a pert megszüntető, fellebbezést vagy a perújítási kérelmet elutasító végzés. A fentiekre tekintettel az Abtv. 27. §-ában foglalt feltétel szempontjából érdemben vizsgálhatónak tekintette az Alkotmánybíróság.

Hivatkozok továbbá arra is, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzése az Abtv. 27.§. (1) bekezdése szerint a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül így alkotmányjogi panasszal támadható. (3207/2021.(V.19) AB végzés [14] bekezdés.)

A Kúria a támadott végzésében a jogszabály értelmezésével megvalósította az alkotmánykonform döntés követelményének megsértését, ezáltal Alaptörvény ellenes döntést hozott.

Az Alaptörvény sérelmének vizsgálata során az Alaptörvény hetedik módosítása a jelen alkotmányjogi panasz esetében külön kiemelés érdemel, mivel a felülvizsgálat visszautasítása álláspontom szerint jogértelmezés alapján történt. Az alábbiakban az Eljárásjogi szemle 2018. évfolyam 4. számában közzétett [REDACTED] által írt „Bírói jogértelmezés és a hetedik alaptörvény-módosítás” című tanulmányából emelek ki részeket a Kúria alkotmánykonform döntés követelményét megsértő határozathozatalra tett állításom alátámasztására.

Véleményem szerint a Pp. 406. § (1) bekezdésének vizsgálata során a Kúriának figyelembe kellett volna vennie ugyanis az idézett tanulmány alábbi megállapításait. „a magyar jogtudomány által alkalmazott céltételező értelmezésnek biztosan része a jogszabály célját szem előtt tartó értelmezés, valamint az is, hogy ez az értelmezendő jogszabály szövegéből állapítandó meg, amelyben meghatározó szerepet tölt be a jogszabály preambuluma. ... az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdéséből és a T) cikkből eredeztetve: egy jogszabályt nyilvánvalóan szükséges saját szöveg kontextusán belül értelmezni, és a jogszabályok rendelkezésétől az értelmezés nem, vagy csak kivételesen - az Alaptörvénnyel való összhang érdekében - szakadhat el. A Kúria a Pp. 406. § (1) bekezdésének jogértelmezésével nem teljesítette az Alaptörvénnyel való összhang érdekében történő jogértelmezés kívánalmát.

Az Alaptörvény utat nyitott az Alaptörvény bírói értelmezésének, még pedig két irányúan. Egyfelől az Alaptörvénnyel való összhang követelménye az Alaptörvényt tekinti bázisnak. Ahhoz - pontosabban az abban megfogalmazott alapjogokhoz, alkotmányos elvekhez, értékekhez és államcéllokhoz - képest kell az adott jogszabály tartalmát meghatározni, mivel

ezek alakultak át belső jogi normává. Másrészt a szöveg tartalmát a jogszabály társadalmi céljának figyelembevételével kell meghatározni, amelynek megállapítására a preambulomot, a törvény címét, a szabályozott tárgykört, a szövegben rejlő társadalmi funkciót lehet felhasználni. Az alkotmányjogi szabály nem deklarálja a bírói alapjogvédelmet, hanem általános módszerként alkotmány-konform értelmezést ír elő.” Ezzel az Alaptörvény az alkotmány-konform értelmezés követelményét az egyedi ügyekben megvalósuló általános jogvédelem részévé teszi. Az Alkotmánybíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy vizsgálat tárgyává tett döntés megfelel-e az alkotmány-konformitás követelményének. A 28. cikk első mondatából - „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” kitűnően a hangsúlyt erre helyezi, a középpontba a bíróságok alkotmányt értelmező tevékenységét állítja.

Az Alaptörvénynek megfelelő értelmezés gyakorlati átültetése terén a jogértelmezés komplex feladat, nem nélkülözi a szintaktikai (nyelvtani), a rendszertani módszerek szempontjait sem, azonban az irányadó jogi normákat nem csak egymásra tekintettel, hanem a jogalkotó céljára és az Alaptörvényre figyelemmel is értékelni kell a konkrét ügyben. Ennek a módját is meghatározta az AB: a bíróságnak a döntése szempontjait, indokait kellő részletességgel kell bemutatnia az indoklásában.” Amennyiben a bíróság az értelmezés során több lehetséges és elfogadható következtetésre jut, akkor az Alaptörvénnyel összhangban lévő értelmezést kell alkalmaznia. Az az elvárás, hogy az Alaptörvénynek megfelelő értelmezés nem térhet el az Alkotmánybíróság által kifejtett állásponttól, mivel a határozatai erga omnes hatállyal rendelkeznek. Ha a bíróságok az autentikus alaptörvény-értelmezést figyelmen kívül hagyják, akkor e tény önmagában okot adhat az ilyen módon meghozott rendes bírósági döntés alkotmánybírósági megsemmisítésére. Az Alkotmánybíróság tehát törvényi felhatalmazással bír arra vonatkozóan, hogy amennyiben a jogszabály által előírt feltételek az alkotmányjogi panaszügyben fennállnak, bármely bírósági ügyben a bírói érdemi döntés, illetve a bírósági eljárást befejező egyéb döntés alaptörvény ellenességét megvizsgálja, még pedig úgy, hogy a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja: azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e.

Alaptörvény 28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. ...

Az Alaptörvény Hetedik módosítása – általánosan használt kifejezéssel élve - az objektív mellett a szubjektív teleológiai értelmezési módot is alkotmányos rangra emelte. A bíróságnak a jogszabály- értelmezés során nem csak a törvény, hanem a jogalkotó célját is vizsgálnia szükséges, amennyiben felmerül az alkotmány - konformitás követelménye. A módosítás indokolása pedig azt hangsúlyozza, hogy a két módszer közül az utóbbit kell előnyben részesíteni.”

A Kúria a döntése meghozatalánál a perújítás visszaelutasításának jogszabályi értelmezését nem az alkotmány - konform szerint végezte el azzal, hogy a perújítást visszautasító végzést nem sorolta a felülvizsgálat tárgya alá, annak ellenére, hogy sem a Pp. 407. § sem a Pp. 408. § nem zárja ki azt a felülvizsgálható eljárást befejező végzések köréből.

Mivel a Kúria jogértelmezési tanácsa az 59. sorszámú állásfoglalásában arra az értelmezésre jutott, hogy eljárást befejező végzésnek minősül a perújítást visszautasító végzés, ezért az ellen önálló fellebbezéssel lehet élni. A hatályos Pp. a perújítás szabályaira az alapügy eljárási szabályait írja elő, az pedig a házassági bontó perre vonatkozó eljárás, amelynek a befejezése ítélettel történik. Kérelem tartalmi elemeire vonatkozó előírások is a kereseti kérelem tartalmi követelményeivel részben megegyező.

Az eljárást befejező végzés fellebbezésének tartalmi követelményei megegyeznek az ítélet ellen benyújtandó fellebbezés tartalmi követelményeivel. A másodfokú bíróság a hivatalból megszüntetendő eljárást befejező döntést végzéssel zárja le, amelynek tartalmi követelményeit a másodfokú ítélet tartalmi követelményeinek megfelelően kell teljesítenie bíróságnak. Ebből eredően nem értelmezheti a Kúria úgy a jogszabályokat, hogy nem érdemi végzés a perújítást visszautasító végzés, annál is inkább mivel a kizárt ügykörök, esetek felsorolásában ezen végzés nem szerepel. Mindebből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy ilyen végzés esetében nincs felülvizsgálatnak helye.

A bírósággal szemben alapvető alkotmányos követelmény, hogy az ügy érdemi beadványaiban állított tényeket és fő bizonyítékokat kellő alapossággal vizsgálja meg és az alapján értékelje és alkalmazza a jogi normákat a döntése során. Az általam előadottak alapján megállapítható, hogy a perújítás során sem az első és sem a másodfokú bíróság nem vizsgálta meg alaposan az ügy érdemi alapját képező iratokat, bizonyítási eszközöket. Ezzel a mulasztással az Alkotmánybíróság által felállított vizsgálati követelmény nem került figyelembevételre. Ezáltal felmerült a pártatlanság megsértésének kételye is.

A felülvizsgálat során a Kúria indokolásában nem mondta ki részletesen, hogy milyen okból nem minősül érdemi döntésnek a felülvizsgálatot elutasító végzés. Azzal, hogy nem megfelelően alkalmazta a jogszabályokat, azokat nem Alkotmány- konform módon értelmezte, döntésével alaptörvény sérelmet valósított meg esetemben. Valamint a Kúria a jogszabály preambulumban foglaltakat sem vette figyelembe jogalkalmazásának értelmezése során. A fentiekben leírtakkal megsértette az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdésben foglaltakat, azon belül a tisztességes eljáráshoz való jogot, a döntés részletes érdemi tényekre vonatkozó indokolásának követelményét, a jogorvoslathoz való jogot, megsértve 7/2013 AB határozatban [14] bekezdésében foglaltakat.

Összességében megállapítható, hogy a jogszabály preambulumban foglaltakkal ellentétes döntést hozott annak figyelmen kívül hagyásával, a józanésszel ellentétesen.

Mindezek alapján a Kúria felülvizsgálati kérelmemet elutasító végzése nem helyálló, mivel a hivatkozott 3098/2019. (V.17.) AB Határozat és 3207/2021. (V.19.) AB végzés alapján a perújítást elutasító végzés érdemi döntésnek minősül, így felülvizsgálatnak van helye. A tisztességes eljáráshoz való jogot, így az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdését sérti a Kúria

Pfv. II. 21.111/2023/2 sz. végzése azáltal, hogy visszautasította a felülvizsgálati kérelmemet, figyelmen kívül hagyva a hivatkozott Alkotmánybírósági határozatot.

Az AB határozat figyelmen kívül hagyásával - tehát hibásan - hozott döntésével a Kúria a jogorvoslati lehetőségmentől fosztott meg, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdését, amely kimondja, hogy mindenkinek joga van arra, hogy jogorvoslattal éljen.

A Kúria megsértette továbbá az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését, ugyanis a jogszabályok, jelesül a Pp. rendelkezései mindenki számára kötelezők, a Kúria pedig alaptörvény-ellenesen járt el akkor, amikor nem érdemi döntésnek minősítette a Szegedi Törvényszék hivatkozott döntését.

A Kúria Pfv.II. 21.111./2023/2 perújítási kérelem felülvizsgálatát elutasító döntése a jogszabály (Pp. 406. § (1) bekezdése) értelmezésével megvalósította az Alkotmány- konform döntés követelményének sérelmét ezáltal Alaptörvény ellenes döntést hozott, megsértve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt összes követelményt, amely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelméhez vezethet.

A Kúria az új Pp. jogértelmezési kérdéseivel foglalkozó konzultációs testület ülésén elfogadott állásfoglalások (2018. október 12.) közül az 59. sorszámú állásfoglalás az alábbiakat mondja ki:

„A perújítás megengedhetőségéről külön végzéssel kell határozni.

Ha a perújítási kérelem visszautasításának a Pp. 399.§. (1) és (4) bekezdése alapján nincs helye, a szükséges- a Pp. 399. § (2) és (3) bekezdésében szabályozott- előkészítő intézkedések megtételét követően a bíróság előtt két út áll: a perújítás megengedhetőségét tárgyaláson kívül vagy a perújítási perfelvételi tárgyaláson vizsgálhatja. A törvény ugyan kifejezetten nem mondja ki, de a perújítás feltételeinek vizsgálatára vonatkozó szabályozásból az következik, hogy a bíróságnak a perújítás megengedhetőségéről - akár tárgyaláson kívül, akár tárgyaláson vizsgálja azt - külön végzéssel kell határoznia.

Ez alól a Pp. 400. § (2) bekezdése értelmében csupán az az eset képez kivételt, amikor a perújítási kérelem sikeres alkotmányjogi panaszon alapszik, mivel ilyenkor a perújítás a törvény erejénél fogva megengedett.”

A felülvizsgálat alapjait és tárgyait szabályozó Pp. 406. § (1) bekezdése nem tartalmaz tiltást nevesítetten a perújítás megengedhetőségét visszautasító végzésére vonatkozóan. Nem szerepel ilyen módon a 407. §-ban a felülvizsgálat alól kizárt határozatok között sem.

A Pp. 401. § (1) bekezdésének második mondata szerint a bíróságnak a perújítás megengedhetősége tárgyában tárgyaláson kívül hozott végzése ellen külön fellebbezésnek van helye. A meg nem engedhető perújítási kérelem esetében ugyanis, az elutasító határozat meghozatala értelemszerűen szükséges az eljárás lezárásához.

Abban az esetben, ha a perújítás megengedésének feltételei fennállnak, az eljárás - a megengedhetőség tárgyaláson kívüli vizsgálata esetén a Pp. 401. § (1) bekezdésének harmadik mondata, tárgyaláson történő vizsgálat esetén pedig a Pp. 402. § (3) bekezdésének utolsó

mondata értelmében - csak a megengedhetőség tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedése után folytatható.

Mindezekből következően tehát abban az esetben, ha a bíróság a perújítás törvényi feltételeinek vizsgálata alapján azt állapítja meg, hogy a perújítás megengedhető, külön végzéssel erről kell rendelkeznie, vagyis a bíróság a perújítást ilyenkor megengedi. Ellenkező esetben a perújítási kérelmet végzésével elutasítja. [Pp.399.§ (1-4) bekezdés, 400. § (2) bekezdés, 401. §. (1) bekezdés, 402. § (3) bekezdés]

Ebből következik, hogy a meg nem engedhető perújítási kérelmet elutasító végzése ellen fellebbezéssel lehet élni, akkor az nem minősülhet nem érdemi döntést tartalmazó végzésnek.

Azáltal, hogy a Kúria a Szegedi Törvényszék perújítási kérelmet elutasító végzése ellen beterjesztett felülvizsgálati kérelmemet visszautasította a Pp. 406. § (1) bekezdésére hivatkozással, amely jogszabály hely a fentiekben részletesen leírtak alapján nem vonatkoztatható a perújítási kérelmet visszautasító döntésre, tévesen értelmezte a jogszabályt.

A téves jogértelmezés alapján hozott döntés és annak nem jogszabályi elírásnak megfelelő indokolása megvalósítja a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét.

2.2. Indoklási kötelezettség sérelme

Az Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdése kimondja, hogy: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az eljáró bíróságok a korábban előírtak szerint nem teljesítették indoklási kötelezettségüket, ezzel nem tartották be a vonatkozó eljárási szabályok rendelkezéseit.

A Kúria Kpkf.37.589/2012/2. számú döntése, a Kúria Kfv.I.35.243/2022/11. számú döntése analógiaként alkalmazható a jelen ügyre, mert a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője számára többletjogosultságot biztosít, vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától vagy jogosultságától fosztja meg (pl. bizonyítás kérdésében).

A 7/2013. (III. 1) AB határozatától, a Kúria Kfv.IV.37.366./2012/4., és a Kúria Kfv. VI.35.156/2022/8. határozataitól eltérnek a jelen ügyemben hozott határozatok a tisztességes eljárás elve vonatkozásában. A fentiekben ismertetett, általam adott bizonyítékokat, állításokat el nem bíráló, és a mellőzés indokát nem adó bírósági döntések jelentős eljárási szabálysértésnek minősülnek és sértik az Alaptörvényben megfogalmazott (XXVIII. cikk (1) bekezdés) tisztességes eljáráshoz fűződő jogomat is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának az abszolút korlátját jelenti; azt, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges, hogy számot adjon. Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-

ellenes alkalmazását jelenti. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírói eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (20/2017. (VII. 8.) AB határozat, indoklás [26]; 7/2013.(III. 1) AB határozat [34]).

Az indoklási kötelezettség körében hivatkozok továbbá a 7/2013. (III.1) AB határozat [34] bekezdésére: „Az indoklási kötelezettség a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy a bírónak a kérelemben foglalt, az ügy lényeges körülményeit érintő kérdéseket meg kell vizsgálnia, és a vizsgálatnak eredményéről az eljárási törvénynek megfelelően számot kell adnia.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jog Alaptörvényben nem nevesített, de abból levezethető részjogosítványát képezi, amelynek sérelme a támadott bírói döntés alaptörvény ellenességét eredményezi. Az Alkotmánybíróság régóta töretlen értelmezése szerint jogállami keretek között az eljárásnak ahhoz kell vezetnie, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az ott írt módon valóban elbírálja.

A garanciák magukban foglalják a bíróságok azon kötelezettségét, hogy döntéseiket megfelelően indokolják. A tisztességes eljárás és jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be. Amikor egy fél beadványa döntő jelentőségű az eljárás kimenetele szempontjából, egyéni és kifejezett választ igényel. Alapvető követelmény továbbá, hogy az indokolásnak olyannak kell lennie, amely képessé teszi a feleket arra, hogy hatékonyan éljenek az esetlegesen rendelkezésükre álló jogorvoslati lehetőségükkel.

A Kúria elutasító végzésének indokolása nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog követelményének. Indokolása nem kellő részletességgel mutatta be, hogy a perújítás nem megengedő végzés miért nem támadható felülvizsgálattal, nem mutatta be azt, hogy a perújításban hozott döntés miért nem minősül érdemi döntésnek amikor nem a pervezető végzések körébe tartozik. Mivel a felülvizsgálati kérelem döntő jelentőségű az eljárás kimenetele szempontjából, mivel az életközösség megszűnésének megállapított időpontja nagyban befolyásolja a vagyoni jogi perem kimenetelét is, ezért elvárható lett volna a Kúriától egyéni és kifejezett levezetés, nem csak a sablon szófordulattal történő indoklás.

Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása. Kúria mivel az indoklásában nem kellő részletességgel mutatta be, hogy miért nem tartozik a felülvizsgálat hatálya alá a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.283/2023/2 számú, a Szegedi Járásbíróság 9.P.21.225/2022/13. számú perújítást elutasító végzését helyben hagyó végzése. A Kúria tévesen ítélte meg álláspontom szerint azt, hogy a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék végzése nem minősül érdemi döntésnek, ekként a Kúriának lehetősége lett volna arra a felülvizsgálati eljárás keretében, hogy a jelzett jogszabálysértéseket orvosolja.

Ezáltal kvázi a bíróság mulasztása valósítja meg a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményének megsértését. Alaptörvénnyel ellentétes bírósági eljárás valósul meg azáltal, hogy elmarad a konkrét tájékoztatás, és elmarad az alperes bontóperi kereseti kérelmében előadott tények feltárása, annak érdembeli értékelése. Nem a gyengébb fél védelme valósult meg a bontóperben, valamint az elsőfokú perújítási eljárásban.

Mivel Kúria a perújítás elutasító végzés felülvizsgálati eljárásban való résztvevőségét megtagadó döntésénél megsértette a Pp. 386. § (1), 389. §, 392. §, 400. § (1), 405. § (1) (2) bekezdéseit és a Pp. 406. § (1) és 407. § alaptörvény- konform értelmezését figyelmen kívül hagyva hozta meg a döntését, ezáltal okozott számomra alkotmányos alapjog sérelmet. A Pp. 407. § és 408.§-ban foglalt rendelkezések nem tartalmazzák a felülvizsgálatból kizárt döntések körében a perújítást visszautasító végzést. Ezért a Szegedi Törvényszék elutasító végzése, amely bírósági eljárást befejező végzés, álláspontom szerint a felülvizsgálható végzések körébe tartozik

c) Az állított alapjogsérelem hatása a bírói döntésre

1. A rendkívüli jogorvoslat lehetőségétől fosztott meg a Kúria azzal, hogy a perújítás vonatkozásában nem végezte el a felülvizsgálatot, a helytelen jogértelmezésre alapítottna tévesen állapította meg, hogy a támadott végzés nem minősül az ügy érdemében hozott jogerős végzésnek. A felülvizsgálati kérelmem visszautasítása azt eredményezte, hogy a perújítási kérelmemet érdemben nem vizsgálta a bíróság, így nem került elbírálásra, hogy a perújítási kérelmem elutasítása alapjául szolgáló elkészttség iratellenes, hibás tények alapján került megállapításra. Nem történhetett így meg az iratellenes hibának a korrekciója, sérültek a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslati joghoz való alkotmányos alapjogaim.

Mindez azt eredményezi, hogy a Bontóperben hozott, nyilvánvalóan téves ítélet korrekciója sem történhetett meg. Sem a bontóper során, sem azóta nem történt meg a valós tényállás felderítése, és ezen tény nyilvánvalóan befolyásolta a bírói döntést, mivel az eljárás során alapvető a tényállás feltárása. Kétséget kizáróan valótlan az alapügyben hozott ítélet megállapítása, amely szerint 2017. október 15. napjáig állt fenn az életközösségünk [REDACTED] [REDACTED] E tényt bizonyítja az általa 2000-ben igazoltan megindított bontóper is. Nem élhettem egyszerre két életközösségben. Teljes bizonyító erejű magánokirattal, nyilatkozattal bizonyítottam, hogy 1992. és 2005. között második gyermekem édesanyjával, [REDACTED] éltem élettársi kapcsolatban, közjegyző előtt tett nyilatkozattal pedig bizonyítottam a jelenlegi élettársi kapcsolatom fennálltát [REDACTED] A Szegedi Járásbíróság 14.P.21.389/2018. szám alatt meghozott ítéletében rögzített valótlanúságot, amely szerint a felperessel 2017. október 15. napjáig állt fenn az életközösségem, helyre kell tenni az igazság érdekében. A valótlanul megállapított időpont további jogsérelmet okoz a bontóper követő vagyoni jogi perben, amely a tulajdonhoz fűződő jogaimat sérti, amelyek az Alaptörvény XIII. cikke alapján védelmet élveznek.

2. Az alkotmányjogi panaszom vonatkozásában azt a tájékoztatást kaptam, mely szerint az indítványom nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntések az Alaptörvényben biztosított jogaimat mennyiben és miért sértik. Felhívták a figyelmem továbbá arra is, hogy az indítvány érdemi elbírálását az Alaptörvényben

biztosított jog sérelmének állítása és alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolása alapozhatja meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel.

A fenti figyelem felhívásra adtam meg jelen beadványomban az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére kiterjedő indoklását.

A 2022. július 4. napján benyújtott perújítási kérelmem elbírálása során az eljáró bíróság hibásan állapította meg az elkészttséget, nem vizsgálta meg az általam előadott tényeket, azok elmellőzését nem indokolta, az Alaptörvényben és a Pp. - ben egyértelműen rögzített indoklási kötelezettségét megsértette, ezzel súlyosan megsértette az Alaptörvény szerinti tisztességes eljáráshoz való jogomat. Ez már önmagában elégséges ok a felülvizsgálatra.

Az Alaptörvény R) cikkelyének (1) bekezdés rögzíti, hogy az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

Az Alaptörvény már hivatkozott R cikkelyének (2) bekezdése kimondja, az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. Az eljárási szabályok rendelkezéseinek megsértésével így az eljáró bíróságok megvalósították az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezésének a megsértését is.

Az Alaptörvény XXIV. cikkelyének (1) bekezdése kimondja, hogy: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van-... valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított tisztességes eljárásban bírálja el a bíróság.

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van, hogy jogorvoslattal éljen.

A fentiekre figyelemmel is a vonatkozó eljárási szabályokat (Pp.) az eljáró bíróságoknak is be kell tartania. A korábban leírtak egyértelműen alátámasztják azt állításomat, amely szerint az ügyben eljáró bíróságok megsértették a rájuk vonatkozó jogszabályi előírásokat.

Hivatkozok a Pp. alapelveire, a 2. §-ára (rendelkezési elv), 3. §-ára (perkoncentráció) és 6. §-ára (bíróság közrehatása). Álláspontom szerint az eljárásban (ideértve a perújítást is) laikusként eljáró félként nem kaptam megfelelő felvilágosítást a bíróság részéről, ellenkezőleg a bíróság a hátrányomra tévedett, mellőzte a kérelmem elbírálását. Ezzel a bíróság megsértette a Pp. 111. §-ában foglalt, jogi képviselő nélkül eljáró fél vonatkozásában fennálló tájékoztatási kötelezettségét.

A Pp. 393. § a) alapján a jogerős ítélet és az ítélet hatályával rendelkező határozatok ellen perújításnak van helye, ha a fél olyan tényre vagy bizonyítékra, illetve olyan jogerős bírói vagy

más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bíralt el, feltéve, hogy az – elbírálása esetén – rá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna.

Nem lehet kétséges, hogy a perújítás során az életközösség megszűnése helyes időpontjának megállapításával rám nézve kedvezőbb határozat született volna, a Vagyoni jogi perben a tényleges életközösség idejére vonatkozóan történt volna meg a közös vagyon megosztása.

Összegezve: álláspontom szerint a T. Bíróság a fent leírtak szerint nem tárta fel a tényállást helyesen, nem vette figyelembe az általam jelzett körülményeket az életközösség megszűnése időpontjának meghatározása során. Iratellenes, téves adatok alapján nem kaptam lehetőséget perújításra, az alapügyben keletkezett hiba orvoslására. Téves jogértelmezéssel visszautasításra került a perújítás elutasítása vonatkozásában benyújtott felülvizsgálati kérelmem, így sérült a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való Alaptörvényben biztosított jogom.

Végül dr. Tóth Zoltán József gondolatával zárnám a beadványom indoklását: „a bíró a jogszabály objektív célján, társadalmi rendeltetésén alapuló jelentését tárja fel, amihez leggyakrabban a törvény címét, preambulumát vagy a törvény szövegében benne rejlő azon társadalmi funkciót veszi alapul, amelyet a jogszabály betölteni hivatott.” (A dogmatikai, a logikai és a jogirodalmi értelmezés a magyar felsőbírósági gyakorlatban. MTA Law Working Papers, 2015/17, 8)

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozom arról, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel jelzem ugyanakkor, hogy a jelen alkotmányjogi panaszomban foglalt végzés a házassági életközösség megszűnése időpontjának megváltoztatására irányuló perújítási eljárás megengedhetősége kérdésében hozott döntést, amely időpont jelentős a vagyonmegosztási perben. A vagyonmegosztási perben a Kúria Pfv.II.20 .685/2023/11 számon ítéletet hozott 2024. január 16. napján (a közlés dátuma: 2024. február 27.). Az ítélet a volt feleségem számára kedvező döntést tartalmaz. Ennek az ítéletnek a végrehajtása a jelen eljárás eredményének bevétele nélkül helyrehozhatatlan károkat okoz, mivel az ítélet alapján átadásra kerülő ingatlanvagyon értékesítése esetén az eredeti állapot nem helyreállítható. A jelzett kárveszély megakadályozása a Vagyonjog perben született ítélet végrehajtásának felfüggesztésével történhet meg. Kérelmezem, hogy amennyiben erre a T. Alkotmánybíróságnak lehetősége van, hozzon döntést a Kúria Pfv.II.20 .685/2023/11 számú ítélete végrehajtásának felfüggesztéséről.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Személyes adataim (nevem) nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

c) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az ügyvédi meghatalmazást mellékletként csatolom.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Alperesként részese voltam az eljárásnak, az érintettségemet ez a tény alapozza meg.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy 2024. január 15. napján benyújtott alkotmányjogi panaszomat a jelen beadványomban foglaltak szerint kiegészítve szíveskedjék befogadhatónak minősíteni, és azt érdemben elbírálni.

Kelt: Budapest, 2024. 03. 05.

Tisztelettel:

.....
[Redacted Signature]
KépV.: Dr. Vida Mariann ügyvéd
Dr. Vida Mariann Ügyvédi Iroda

Mellékletek:

1. sz. melléklet ügyvédi meghatalmazás